

« ΟΤΑΝ ΚΡΥΒΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ, ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΚΡΥΒΕΙΣ ΧΡΥΣΟ»

Η Χλόη ξύπνησε, φώναξε ,μα δεν της απάντησε κανείς.Αααα ναι, σωστά! Είχαν πει ότι θα πάνε να υποδεχτούν την θεία Ζηνοβία στο αεροδρόμιο, και έτσι η Χλόη είχε μείνει μόνη στο τεράστιο σπίτι της. Καιρό περίμενε γι' αυτή την στιγμή.

Από τότε που ήταν πολύ μικρή ένας από τους κανόνες που της επαναλάμβαναν συνεχώς οι γονείς της ήταν να μην μπαίνει σε κάποια απαγορευμένα δωμάτια του σπιτιού τους. Επιτέλους, τώρα ήταν η κατάλληλη στιγμή! Έτρεξε αμέσως να πάρει τα κλειδιά απ'το σημείο όπου είχε δει την μαμά της να τα παίρνει κι έπειτα μπήκε πολύ γρήγορα στο πρώτο απαγορευμένο δωμάτιο .

Η Χλόη άνοιξε την πόρτα και απογοητεύτηκε τελείως. Το μόνο που υπήρχε μέσα ήταν ένα κουτί. Ένα κουτί με κουμπιά... Σκέφτηκε ότι αποκλείεται αυτό το κουτί να ήταν η αιτία της απαγόρευσης εισόδου σε αυτό το δωμάτιο κι έτσι συνέχισε να ψάχνει. Ξάφνου παραπάτησε και σκόνταψε σ'ένα τραπεζάκι πάνω στο οποίο υπήρχε ένα είδος συσκευής που έμοιαζε με τηλέφωνο. Πάτησε όλα του τα κουμπιά και σε μια στιγμή το κουτί άνοιξε κατά λάθος. Το κορίτσι τρόμαξε. Μέσα σ'εκείνο το δωμάτιο ,που όλα σκοτεινά και ήρεμα , ξάφνου χιλιάδες εικόνες πρόβαλαν από το κουτί και πολλές φωνές ακούστηκαν. *«Ο πόλεμος στην Συρία συνεχίζεται. Χιλιάδες θύματα, ακόμη περισσότεροι τραυματίες και πολλές επίσης καταστροφές είναι τα αποτελέσματα αυτού του άθλιου συμβάντος»*. Η Χλόη έμεινε άφωνη. Τι να σήμαινε άραγε «πόλεμος»; Γιατί ήταν τόσο καταστροφικός;

Σε ανύποπτο χρόνο άκουσε την εξώπορτα να ανοίγει. Δεν ήξερε τι να κάνει. Δεν ήξερε καν πώς είχε ανοίξει το κουτί. Η μαμά της μόλις μπήκε μέσα στο σπίτι ,έτρεξε να δει τι συμβαίνει και από που ακούγονταν αυτές οι φωνές. Μόλις είδε ότι η κόρη της είχε ανοίξει την τηλεόραση, θύμωσε και αμέσως έβαλε τιμωρία την Χλόη. Η Χλόη έτρεξε στο δωμάτιο της με σκυμμένο το κεφάλι και χωρίς καν να χαιρετήσει την θεία της. Έκατσε στο κρεβάτι της στενοχωρημένη και πολύ σκεπτική. 'Οχι για την τιμωρία..όχι. Ήταν πολύ προβληματισμένη κυρίως με αυτό που είδε στην τηλεόραση, τον πόλεμο.

Ποτέ δεν είχε ξαναδει κάτι τέτοιο. Γενικά ποτέ δεν είχε ξαναδει τίποτα κακό σχετικά με τη ζωή έξω από το σπίτι. Η θεία της έφερνε φωτογραφίες μόνο από καλές στιγμές του έξω κόσμου. Η ίδια η Χλόη δεν είχε βγει ποτέ μα ποτέ της απ' το σπίτι όλα τα 12 χρόνια της ζωής της. Αυτό όμως δεν αποτελούσε πρόβλημα . Είχε ό,τι ήθελε μέσα στο σπίτι της: παιχνίδια, ζωάκια, κήπους, ποσίνες... Μέχρι και τα μαθήματά της τα διδασκόταν «κατ'οίκον» , όπως έλεγε η μαμά της .Ποιος ο λόγος να βγει έξω;

-Μπορώ να περάσω; ακούστηκε μια γνωστή φωνή. Η Χλόη ξαφνιασθηκε. Σήκωσε το κεφάλι της και αμέσως άρχισε να απολογείται.

-Θεία Ζηνοβία! Φυσικά και μπορείς..Συγγνώμη που δεν σε χαιρέτησα, αισθάνομαι...

-Σταμάτα , Χλόη. Δεν υπάρχει λόγος να απολογείσαι. Μα εσύ φαίνεσαι αναστατωμένη! Τι συμβη; Το μόνο που θέλω να μου πεις είναι πού οφείλεται η στενοχώρια σου.

-Είμαι πολύ προβληματισμένη, θεία μου...Να ξέρεις ότι αν αποφασίσω να ανοιχτώ σε

κάποιον ,αυτή θα είσαι εσύ.

-Καλά μικρή μου, εγώ σε αφήνω. Εάν με χρειαστείς, ξέρεις που θα με βρεις. Όποτε θέλεις, κατέβα να πάρεις τα δώρα που σου έφερα.

-Ευχαριστώ πολύ θειούλα! Θα κατεβώ.

Η θεία Ζηνοβία έφυγε. Η Χλόη έμεινε πάλι μόνη της. Βασικά δεν ήταν μόνη της, ήταν παρέα με τις σκέψεις της. Δεν βγήκε από το δωμάτιο μέχρι τα μεσάνυχτα, που κατέβηκε στην κουζίνα για να φάει κάτι. Πριν φτάσει όμως στην κουζίνα, άκουσε κάποιους ψιθύρους και σταμάτησε να κρυφακούσει.

-ΑΝΟΙΞΕ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ! ΤΟ ΚΑΤΑΛΑΒΑΙΝΕΙΣ; έλεγε θυμωμένη η μαμά της
-Σου είχα πει ότι δεν έπρεπε να της κρύψεις τίποτα... απάντησε η θεία.

Να μου κρύψουν ; Σαν τι να μου κρύψουν ,δηλαδή ; Και κυρίως ΠΑΤΙ; αναρωτήθηκε η Χλόη. Τώρα ένιωθε ακόμη πιο μπερδεμένη...

-Δεν με νοιάζει τι λες εσύ. Με νοιάζει ότι, εάν το παιδί μου είδε κάτι σε αυτό το χαζοκούτι και πληγώθηκε , δεν ξέρω τι έχει να γίνει, συνέχισε αναστατωμένη η μαμά.

- Ηρέμησε λίγο και σκέψου ότι, ίσως, είναι καλύτερα που το έμαθε τώρα, παρά όταν θα μεγάλωνε και άλλο, προσπαθούσε να την ηρεμήσει η θεία Ζηνοβία.

Γεμάτη απορία και περιέργεια η Χλόη παρακολουθούσε κρυφά τη συζήτηση .

-Το μόνο που σκέφτομαι είναι ότι θέλω να φύγεις από εδώ όσο το δυνατόν γρηγορότερα. Εσύ, Ζηνοβία, ξεσηκώνεις την μικρή με τις φωτογραφίες σου και τις χαζοσυσκευές σου. Πάρε τα όλα και φύγε από εδώ.

Η μαμά διώχνει από το σπίτι μας την αγαπημένη μου θεία!!! Αυτό κι αν είναι εντελώς ανεξήγητο... έμεινε αποσβολωμένη η Χλόη. Τώρα είχε τεντώσει τα αυτιά της να ακούσει την αντίδραση της θείας της.

-Θα φύγω μόνο από αξιοπρέπεια και επειδή δεν θέλω να συμμετάσχω στο παιχνιδάκι σου..στα ψέματα σου.

Τι; Τι έγινε τώρα; Ένα δάκρυ κύλησε στο μάγουλο της Χλόης. Γιατί η μαμά της μίλησε έτσι στην θεία Ζηνοβία; Πρώτη φορά την είδε τόσο αγριεμένη την μαμά της. Έφυγε αστραπιαία στο δωμάτιό της και μόλις άκουσε την μαμά της να κλείνει την πόρτα του δωματίου της, έτρεξε στο δωμάτιο της θείας της.

-Θεία μου, πάρε με μαζί σου.

-Χλόη ,τι κάνεις τέτοια ώρα ξύπνια; Και τι λες; Πού να σε πάρω;

-Πάρε με μαζί σου, θεία. Φεύγεις, έτσι δεν είναι; Σε άκουσα πριν που μιλούσες με την μαμά και θέλω να έρθω μαζί σου. Θέλω να μάθω τι είναι τηλεόραση, τι είναι πόλεμος, πώς είναι η ζωή εκτός σπιτιού... Σε παρακαλώ πολύ!

-Ετοιμάσου να φύγουμε πριν ξημερώσει, αλλιώς ξέχνα το ότι θα έρθεις μαζί μου.

-ΘΕΙΑ ΜΟΥ ! ΘΕΙΟΥΛΑ ΜΟΥ! ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ.

-Δεν θα είναι απλό. Θα γυρνάμε όλον τον κόσμο ασταμάτητα.

-Δεν με νοιάζει, πάω να ετοιμαστώ!

Ετοιμάστηκε πολύ γρήγορα η Χλόη και άφησε ένα σημείωμα στους γονείς της.

«Μπαμπά και μάμα, φεύγω. Φεύγω με την θεία ,να γυρίσω τον κόσμο. Δεν ξέρω γιατί μου κρύψατε τον έξω κόσμο... Μάλλον για το καλό μου... Αλλά και πάλι θέλω πολύ να ζήσω αυτή την εμπειρία. Υπόσχομαι ότι θα σας γράφω ,να σας λέω νέα μου.

Σας αγαπώ πολύ, Χλόη »

Πέρασαν 3 χρόνια από τότε που η Χλόη είχε φύγει από το σπίτι, όμως συνέχεια έγραφε στους γονείς της και έστελνε φωτογραφίες από τα μέρη που επισκέπτονταν με την θεία της .

«Αγαπημένοι μου γονείς ,

τα χρόνια περνούν και μαθαίνω όλο και περισσότερα πράγματα για την υπέροχη ζωή .Έχω κάνει φίλους, οι οποίοι δεν συγκρίνονται με κανένα παιχνίδι ή οποιοδήποτε άλλο υλικό αγαθό. Με την θεία βοηθήσαμε όλο τον κόσμο και αυτό ήταν η μεγαλύτερη ευχαρίστησή μου. Λέω βοηθήσαμε γιατί η θεία δεν είναι πια εδώ, έφυγε από την ζωή. Η στενοχώρια μου ήταν ,είναι και θα είναι μεγάλη. Χάρη στην θεία Ζηνοβία έμαθα την αληθινή ζωή. Η αληθινή ζωή δεν είναι μόνο χαρές ,αλλά και λύπες. Δεν είναι μόνο να ζητάς βοήθεια αλλά και να προσφέρεις. Δεν είναι μόνο να ζεις, αλλά και να πεθαίνεις. Έτσι όπως αποδέχτηκα την ζωή, αποδέχτηκα και την ιδέα του θανάτου.

Ακόμη δεν σας έχω συγχωρήσει για όλα αυτά που μου κρύψατε. Παρόλο που ήμουν ένα παιδί θα είχα καταλάβει. Και σίγουρα θα είχα στενοχωρηθεί ,αλλά τουλάχιστον θα ζούσα σε έναν κόσμο αληθινό.

Μακάρι να σας ξαναδώ.

Σας αγαπώ, Χλόη»

Οι γονείς της Χλόης ,μόλις έλαβαν το γράμμα της ,πήγαν κοντά της .Όχι για να την πάρουν, αλλά γιατί συνειδητοποίησαν τι είχαν κάνει στο παιδί τους και στον ίδιο τους τον εαυτό απαρνούμενοι την αλήθεια.